

מסורת הש"ס

(א) מדרת רפ"ה, (ב) ספחים ס"ב,
(ג) חפ"ש ס"ב, ח"ה ספחים ס"ו,
יח"ה ס"ב, (ד) חופשי' דחפ"ש ס"ב
יח"ה ע"ש, (ה) [לעיל ס"א].
(ו) ועיי' לקמן ק"א. חגיגה ה'
מנחות י"ט נ"ז, (ז) [מנחות
כ"ו, (ח) [לקמן ס"ו, (ט) [ועיי'
ח"י שנת נ"ל, ד"ה תרי' ספחים
נ"ד, ד"ה ר' יהודה, מנחות כ'
ד"ה נסמן]

שינוי נוסחאות

[illegible]

שימה מקובצת

[illegible]

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

היה אור קפ"ו על רומב קליה דמתן במסכת מנחות (א' דף לה):
למשעבי הנכנס ללשכות הבנויות חוץ לו ופחוות לחורו של תקדשו
תקדוש עזרה בשירי מנחה ובשר של פגנים ובכורים ומומים שהקדשים
הנזק ח"א העזרה והעזרה סביב דלמרינן בשבועות (ד' דף: ה"ג
ה"ה) וכן אמר רב חסדא דבבלי על הכהן

אורח מאה ושמונים
 ושלשים וחמש תני
 אכל העזרה היתה א
 ליה הכי אמר לי אבא
 לשם ואוכלין שם קדיש
 קדישים קלים וחייבין
 מא אילמאי למעוטי
 החומה תנינא והחלונות
 ואלא למעוטי לשכות
 ופתוחות לקדש והת
 דאורייתא לא והת
 בחול ופתוחות לקדש
 לשם ואוכלין שם קדיש
 תלמוד לומר בחצר
 התורה ריבתה חצירות
 אחת אמר רבא לא
 מומאה לא והתניא
 ופתוחות לקדש כהני
 שם קדיש קדישים וא
 קלים וחייבין משום
 שוחטין תני נמי אי
 שוחטין כעניא כנגד
 חייבין אמאי ולימעימי
 עסקינן דאיכא שחי
 ליכא למאי איצטריך
 שחיט כנגד הפתח
 דלא קדיש תני נמי
 בעינן כנגד הפתח וה
 יהודה אומר שני שפשי
 גובהו שמונה כדי להכניס
 קדיש קדישים ולשחיט
 רבינא סמי מכאן אכי
 הבשר פתח אהל מועד
 שעה שאני אמר
 מני ילדס שנפסל ב
 ביום הקריבו את
 שאתה זוכה אתה מ
 זוכה אי אתה מקדש

ביום ששם וזכה אדם מקריב ציוס
 וזכה אדם מקריב
 הכי נרמין לה בזכות סוגיא כך מלאמי מוגה. והכי פירושה
 ציוס הקריבו את וזכו שחטא הקרבה חזיתה ציוס אחד ולא
 ממנהיח ליה הלנה בראש המזבח לאכשורי לזריקה למחר:
 לנפיה

החמה הינו תחילת שקיעה: ומדאורייתא ולא אלא הכוכבים
 יתקנו להו כמו המשקעת החמה בעולמא דניבול דרבינא סב
 סוף שקיעת מאסו דקסא יום דבסוף פרק במה מדליקין וסבף דף
 סביה טמא (פסחים דף זז.) משמע דמשקעת החמה עד אלא
 דמשקיעת משמעת תחילת שקיעה השמחה מחללה ליכנס בעצבו
 קלים ובגדים משקעת החמה של יום שי דרבינא עד כרחק אלא

הרש"י שעה שאנו פתח בן דמיינו וכלים בעזרה דמיינו לעיל תלמוד (ה) תלמוד

בר.

קדשי שעה שאני. דמלאו הכתוב צאהל מועד דכתיב (ויקרא ט)
ומפתח אהל מועד לא תלאו שבעת ימים:
מגין דם שופם בשקיעת החמה. פירש בקונטרס ללא מהיח
ליה הלנה בראש המנוח לאחר לויקה ויתמה
היחא דמלאו דלחם (ו) ליה מועד

נטע על רוחב מאה
 א קמיה ררב נחמן
 ז על רוחב קל"ה אמר
 ונגון זה הכהנים נבנסין
 קדשים ושוחטין שם
 ששום טומאה למעוטי
 ונות דלתות ועובי
 ועובי החומה כלפנים
 ואי בניוית בחול
 יתוכן קודש מדרבנות
 ולשכות בניוית
 ונגין שהכהנים נבנסין
 קדשים ושירי מנחה
 אהל מועד יאכלוה
 הרבה אצל אכילה
 ולה שאני אבל לענין
 כות הבניוית לחול
 נבנסין לשם ואוכלין
 ושוחטין שם קדשים
 ואה לאו אמרת אין
 חייבין בשלמא אין
 תח וליכא אלא אין

ומפסקו מיותר ממעט ליה הכח מביס
הקריבו : וכל דוחקא חסוי עיס
זאת הכובס דלמחר אף על פי שזל
רציה לדבר וזכר לדבר ואנחנו עושים
במלאכה ומצים מחזיקים ברחמים
מעלות והשחר ועד זאת הכובס
ואומר יסחה לנו היללה שממר היסס
מלאכה כפ"צ דמגילה (דף כ:) והשחא
לא הוי כמו שקיעת החמה דמסכת
תענית (דף רב:) כל תענית שלא
שקעה עליו חמה אילו תענית וקבלה
גדינו בלאת הכובס ובמי שהיה טמא
(פסחים דף קכ:) גמי הכי משמע דפסל
הסם בשקיעת החמה שקדם זאת
הכובס לרבע מלין דחשיב דחשיב
רחוקה מן המודיעים משום דלא מגי
לירושלים עד תחילת שקיעת החמה
דקעבר עליה ומן שמיעת הפסח
(ואין) לדמות היא דמי שהיה טמא
רגל עבד הרחוקה כדי שלא יבא לירי

הלגת דס וכדי לזרס כפסא והעמידו דבריהם במקום כרת והא' דלא
 חשבי ליה כפסאם חזון איך צפ' האשם (דף גז.) הי' לא חשבי
 תחמיכת יצלתו והבאתו ממדי לתמוס דלא חשבי אלא דברים של חרש
 שלם דלאחר כשעמחא (י"ב) נדאכלין ליום אחד מהחשים בדמו משתקע
 דליתמורין וכשר דחשיב לקמן כדאי דס ומשתקע החמה
 דשקיעה דיוקא משמע תחילת שקיעה אבל משתקע משמע
 משמע משיקע חמה עד לילה תלחא ריבוי מיל ויפרק מי
 חזקין ארבע מילין ואחשי ליה במידתה היום דמפרש (י"ב) דכינו
 הרקיע (י"ב) ואמי שפיר דלדיר דבמקור קמי בני כסא (י"ב) דקשים
 דכבים מני נמי האי ליטא לא בדי דס אף על גב דשחלקין זה מזה (י"ב)

ההחלטה שהייתה ההחלטה מקבצת דברים הקריבו להם [ואינן] ענין ללילה דמבנים ליומי נפקא תנהו ענין

עין משפט
נר מצודה

א א מ' פ"ה תהלות בית
הנצחית הלכה ד:
ב ב מ' פ"ו תהלות בית
הנצחית הלכה ט ופרק י'
תהלות מעה"ק הלכה א:
ג ג ד"ה מ' פ"ו תהלות
בית הנצחית הלכה א:
ד ד מ' פ"א חז"ל פסח"ט
הלכה לו ופרק ד תהלות
מעה"ק הלכה א:

תורה אור השלם

1. ודעוהרת משה יאכל
אחר וקני מעות האכל
במקום קרש בחצר אהל מועד
אבלו; וקרא פ.
2. ויאמר משה אל אהרן ואל
בניו בשלו את הבשר פתח
אהל מועד וקם תאכלו אתו
ואת הלחם אשר בקל
המלאים באשר עשיתי לאמר
אחר וקני יאכלו;
3. ואם נדר או נדבה וכן
קרבת ביום הקרבת את זבח
יאכל ומקדחת ודעוהרת משה
יאכל; וקרא ד. טט

מוסף רש"י

החלומות. שבתות ירושלים,
ועיני רחם החיות צבוח כלפים,
ולפני דמעי הספרים לא אהב
הכי, הם כדמעת עמלם צבוח
מפני המערים (פסחים כח:)
שנפסל בשקיעת החמה. דליו
ראי לזרק כליל דמעי כיום וזו
אם נני שיהל להקריב וני ולתת
נפסל כליל (מנחות כ:)

שיימה מקובצת (המשך)

[illegible]